

РЕШЕНИЕ

№ 2589

гр. София, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. III-Б СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теменужка Симеонова

Членове: Хрипсима К. Мъгърдиян
Яна Ем. Владимирова

като разгледа докладваното от Теменужка Симеонова Въззивно гражданско дело № 20221100500987 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от 26.10.2021 г. по гр.д. № 20393/2021 г., СРС, I ГО, 40 с-в е **признал за установено** по предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „А1 Б.“ ЕАД (с предишно наименование „М.“), ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ****, срещу Сдружение „А. на с. по ф.“, ЕИК: ****, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „****“, искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД, че ответникът дължи на ищеца следните суми по договор за ел. съобщителни услуги № 502607101/28.12.2014г., за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 51544/2020г. на СРС, 40 състав, а именно: **17,32лв.** - неплатени суми за месечни абонаментни такси и ползвани ел. съобщителни услуги за периода 28.10.2019г.-27.12.2019г., **597,35лв.** - неплатени суми за месечни абонаментни такси и ползвани ел. съобщителни услуги за периода 28.10.2019г.-27.12.2019г., **8,52лв.** - неплатени суми за месечни абонаментни такси и ползвани ел. съобщителни услуги за периода 28.10.2019г.-27.12.2019г., ведно със законната лихва върху сумите от 21.10.2020г. до окончателното плащане, като е **отхвърлил** иска с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД за сумата от **958 лв.**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договора по

вина на абоната. **Осъдил е** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Сдружение „А. на с. по ф.“, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ****, **да заплати на А1 Б.“ ЕАД** (с предишно наименование „М.“), ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. **** сумата от 71,58 лв. разноски в заповедното производство и сумата от 80,07 лв. разноски в исковото производство. **Осъдил е** на основание чл.78, ал.3 ГПК А1 Б.“ ЕАД (с предишно наименование „М.“), ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. **** **да заплати на** Сдружение „А. на с. по ф.“, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. **** сумата от 230,23 лв. разноски в производството.

Решението е обжалвано с въззивна жалба от ответника Сдружение „А. на с. по ф.“/АСФБ/, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ****, представлявано от председателя А.Г., чрез пълномощника адвокат К. К. с мотиви, изложени в жалбата. На практика се повтаря с различни думи едно и също, че сключеният между страните договор е под № 502607101 от 28.12.2014 г., но съдът неправилно е уважил претенциите за плащане на основание други договори №№ С1452990, С1453993 и С1461175. Такива договори не съществуват и не са сключвани от ответника. Сочи се още, че не се дължат и сумите по издадените въз основа на тези договори 5 броя фактури. В тези фактури като получател е посочено лицето К. З. К., но той никога не е представлявал АСФБ, не е ползвал посочените във фактурите адреси, поради което не е налице валидно връчване на нито една от фактурите. Ищецът може да издава всякакви фактури, да ги адресира до несъществуващи адреси, да сочи договори които не представя по делото и да претендира съответните суми. Отново се акцентира, че фактурите са издадени по несъществуващи договори, поради което счита, че сумите в тях са недължими. Моли съда да постанови решение, с което да отмени процесното. Претендира присъждане на разноски за въззивната инстанция.

Въззиваемата страна А1 Б.“ ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ****, чрез пълномощника по делото юриконсулт М.К. оспорва въззивната жалба. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Съдът намира, че въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Съгласно чл. 269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Процесното решение е валидно и допустимо, а относно неговата правилност, въззивната инстанция приема следното:

От фактическа страна:

Предявени са по реда на чл.422, ал.1 ГПК от А1 Б.“ ЕАД (с предишно наименование „М.“), ЕИК **** срещу Сдружение „А. на с. по ф.“/АСФБ/, ЕИК **** искиове за установяване дължимостта на вземанията в общ размер на **1581,19лв.**, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 51544/2020г. на СРС, 40 състав, а именно: **17,32лв.** - неплатени суми за месечни абонаментни такси и ползвани ел. съобщителни услуги за периода 28.10.2019г.-27.12.2019г. с настъпила изискуемост в периода 02.12.2019г.-02.03.2020г., **597,35лв.** - неплатени суми за месечни абонаментни такси и ползвани ел. съобщителни услуги за периода 28.10.2019г.-27.12.2019г. с настъпила изискуемост в периода 02.12.2019г.- 02.03.2020г., **8,52лв.**-неплатени суми за месечни абонаментни такси и ползвани ел. съобщителни услуги за периода 28.10.2019г.-27.12.2019г. с настъпила изискуемост в периода 02.12.2019г.-01.01.2020г. и **958,00лв.** - **неустойка** по чл. 54.12. от общите условия за предсрочно прекратяване на договора по вина на абоната, ведно със законната лихва от 21.10.2020г. до окончателното плащане

Ищецът А1 Б.“ ЕАД (с предишно наименование „М.“), ЕИК **** твърди, че между страните е сключен договор № 502607101 за ел. съобщителни услуги, съгласно който са открити **4 бр.** партии на ответника - С1452990; С1453993; С1461175; С1469654, като за отчетен период 28.10.2019г.- 27.12.2019г. и период на изискуемост 02.12.2019г.-02.03.2020г. ответникът натрупал и незаплатил посочените по-горе задължения за месечни абонаментни такси и ползвани ел. услуги, както и неустойка за прекратяване на договора, за която е издадена сметка № 552122900/20.12.2019г.

Ответникът Сдружение „А. на с. по ф.“, ЕИК ****, в депозирания писмен отговор в срока по чл.131 ГПК е оспорил исковите.

По делото е представен договор № 502607101 от 28.12.2014г., сключен между „М.“ ЕАД (сегашно наименование „А1 Б.“ ЕАД) и Сдружение „А. на с.

по ф.“, подписан за абоната от Стефан Орманджиев. Представени са и Приложение № 1 към договора с избрани тарифни планове Mtel M клас 2XL със стандартна месечна абонаментна такса от 30лв., а с отстъпка - 16,50лв.; Mtel M клас XS със стандартна месечна абонаментна такса от 8лв. и 7,04лв. с отстъпка и Mtel M клас M със стандартна месечна абонаментна такса от 14лв. и 12,60лв. с отстъпка. Приложението е подписано от А.Г. на 13.12.2017г. и е със срок 24 месеца. Към него са активирани **23 бр. телефонни номера**, видно от Приложение № 2 към договора от същата дата, подписано от А.Г.. Ответникът не оспорва, че телефонните номера са ползвани от него до 16.12.2019г. Представено е и Приложение № 2 от 30.11.2017г. за телефонен номер 0889809090 и избран тарифен план Business modul S със срок 24 месеца.

От правна страна:

Настоящата инстанция приема, че сключването на договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги № 5026077101/28.12.2014г. обуславя извод за наличие на облигационно правоотношение между страните. Няма данни този договор да е ограничен със срок, поради което следва да се приеме, че същият е безсрочен. Още повече, че въведените законодателни ограничения за максимална сročност на договорите от 2 години целят да защитят потребителите - физически лица по смисъла на ЗЗП и се отнасят за тях, а не за юридическите лица (каквото е ответното сдружение), където свободата на договаряне намира приложение в най-голяма степен. Но дори да се приеме, че договорът е бил ограничен със срок от 2 години, според чл. 28.5 от Общи условия при липса на съгласие на абонатите за продължаване на договорите за услуги, след изтичане на срока на договора той се преобразува в безсрочен, като се прекратява с 1-месечно предизвестие.. По делото няма данни за прекратяване на договора две години след сключването му, напротив, подписани са приложения към него през 2017г. със срок от две години, от което следва, че договорът е бил действащ.

Представени са три броя приложения към договор № 5026077101, две от които с дати 13.12.2017г. и едно с дата 30.11.2017г. Тези приложения по същността си представляват анекси към договора за мобилни услуги и преуреждат задълженията на страните по него и параметрите на договора. Тези анекси (приложения) са подписани за сдружението от А.Г., като

авторството на изявлението не е оспорено, поради което съдът приема, че изхожда от това лице - чл. 180 ГПК. Съгласно Решение № 4/26.06.2017г. на СГС, ТО, по фирмено дело № 7331/2005г., като представляващ сдружението е вписано именно лицето А.С.Г.. От издаденото съдебно удостоверение на 11.11.2019г. се установява, че към датата на издаване на удостоверението сдружението продължава да се представлява от председателя на УС - А.Г.. Ет защо, анексите към договора за мобилни услуги са подписани от надлежен законен представител на сдружението и обвързват последното.

Онова което е релевирано в отговора на исковата молба и което на практика представлява основният довод във въззивната жалба е, че ответникът никога не е подписвал и не е страна по договори С 1461175, С1452990 и С14553993, посочени в процесните фактури. Това не са договори, а представляват отделни партии, издадени по договор № 502607101 от 28.12.2014г. и са заложи в билинг системата на А1 Б.. Партидите са направени за удобство на клиента, да може да заплаща по-лесно задълженията на номерата по дадена партида. Видно от Приложение № 2, ответникът е ползвал множество номера чрез различни хора. В приложенията към фактурите /на гърба/ е посочено дължимото по избраните от ответника тарифни планове за използваните от него телефонни номера, които са същите по подписаното Приложение № 1 от 13.12.2017г., т.е. няма основание да се счита, че издадените фактури не се отнасят за стойността на задълженията му по договора с мобилния оператор. По делото не са налице доказателства за наличие на друго правоотношение между страните, по което на ответника да са предоставени за ползване телефонните номера, изброени в приложение № 2. Самият ответник признава ползването на тези телефонни номера, които са същите, които фигурират и в издадените фактури, видно от гърба на фактурите. Обстоятелството, че ищцовото дружество има вътрешна организация по създаване на отделни партии по един и същ договор за мобилни услуги с цел отграничаване на отделните телефонни номера и услуги по тях, не води до извод, че основанието за ползването на тези услуги не е договора, по силата на който тези телефонни номера и услуги са предоставени за ползване на абоната.

Относно възраженията за липса на облигационна връзка между страните, тъй като във фактурите като получател бил посочен К. З. К., който

не е представител на сдружението, както и че във фактурите са отбелязани адреси, които ответникът не ползвал, то същите са неоснователни. Видно от приложените фактури, същите са издадени на името на ответника. За наличието на облигационно правоотношение между страните е ирелевантно обстоятелството на какъв адрес са изпратени фактурите и кой е посочен като физическо лице за получател. Важното е, че в приложенията към самите фактури е отбелязано дължимото по отделните телефонни номера и избраните тарифни планове, посочени в Приложение № 1 от 13.12.2017г., подписано от страните, т.е. отнасят до потреблението по сключения между сдружението и мобилния оператор договор.

Изводът на въззивната инстанция е същият, а именно, че между страните е налице валидно облигационно правоотношение по договор № 502607101/28.12.2014г., изменен с анекси към него, наречени „приложения“ от 30.11.2017г. и 13.12.2017г., по които с процесиите фактури са начислени вземания в полза на ищеца. От съдържанието на приложенията се установява, че същите са със срок на действие 24 месеца, от което следва, че приложения /анекси/ № 1 и 2 действат до 13.12.2019г., а приложение № 2 до 30.11.2019г. При липса на изявление за прекратяване на договора от страна на ответника, съгласно общите условия същият продължава своето действие като безсрочен, като може да бъде прекратен по всяко време с 1-месечно предизвестие. По делото не са налице доказателства преди изтичане срокът на договора и анексите към него - 30.11.2019г., респ. 13.12.2019г., ответникът да е отправил такова изявление, че желае прекратяване на договора. Ето защо, облигационното правоотношение между страните е продължило да действа и да обвързва страните. Самият ответник признава, че до 16.12.2019г. е ползвал предоставените от ищцовото дружество телефонни номера и услугите на оператора, като със заявление от 16.12.2019г. е поискал прекратяване на договора и прехвърляне на номерата към друг мобилен оператор. Заявлението е адресирано до „БТК“ ЕАД. Ответникът е упълномощил „БТК“ ЕАД да прекрати от негово име и за негова сметка договора с „А1 Б.“ ЕАД, като отправи заявление за пренасяне, което следва да се счита за писмено предизвестие за прекратяване на двустранен договор по отношение на номерата, чиято преносимост се заявява. В заявлението са описани всички 23 бр. телефонни номера, които напълно съвпадат с описаните в приложение № 2 от 13.12.2017г. Това извънсъдебно изявление представлява по същността си

и признание на неизгодния за ответника факт за наличие на облигационно правоотношение между страните за ползване на мобилни услуги. В графата „стартиране на процедурата“ е поставена отметка, че заявителят желае процедурата по пренасяне на заявените номера да стартира от момента на подаване на заявлението за пренасяне, тоест от 16.12.2019г., но не може да се приеме, че това заявление поражда незабавен ефект за прекратяване на правоотношението с ищцовото дружество, най-малкото защото следва да достигне до неговото знание. Съгласно чл. 6 от Раздел II от Процедурата за преносимост на мобилни номера, подписано между мобилните оператори, а и от чл. 54в от приложимите ОУ на ищцовото дружество, договорните отношения на абоната с Даряващия доставчик/вторичния доставчик се прекратяват по реда предвиден в Общите условия за взаимоотношения с крайните потребители на Донора/вторичния доставчик и индивидуалния договор между Донора и крайния потребител. Според ОУ договорът се прекратява от абоната с едномесечно предизвестие, предвид което след подаване на заявлението от 16.12.2019г. до края на отчетния период - 27.12.2019г., доколкото няма данни за по-ранна дата на прекратяване на правоотношението, въззивната инстанция също приема, че страните все още са били обвързани от процесния договор и приложенията към него. Ето защо, ответникът дължи заплащане на всички абонаментни такси и ползвани услуги до прекратяване на договора. Ответникът не оспорва стойността на месечните абонаментни такси и ползваните от него услуги, за които са издадени процесните фактури, а само отрича същите да са дължими на соченото от ищеца основание-цитираните договори, които и както бе отбелязано по-горе, не са договори, а партии по договор № 502607101/28.12.2014г. и анексите към него. Именно този договор и анексите към него са правопораждащите облигационната връзка между страните факти, като наличието на други договори между страните за ползването на тези телефонни номера не са установени.

На основание чл.271, ал.1, пр. I ГПК първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено в обжалваната част, която е осъдителната. В необжалвана част, същото е влязло в сила..

Предвид изхода на делото и предявената претенция, въззивникът следва да за плати на въззиваемото дружество направените за настоящата инстанция

разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 26.10.2021 г. по гр.д. № 20393/21 г. на СРС, I ГО, 40 състав в обжалваната част.

ОСЪЖДА Сдружение „А. на с. по ф.“/АСФБ/, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ****, представлявано от председателя А.Г., чрез пълномощника адвокат К. К. **да заплати на А1 Б.“ ЕАД, ЕИК ******, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ****, чрез пълномощника по делото юрисконсулт М.К. юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____